دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی لرستان
دانشکده پرستاری و مامایی خرم‌آباد

تاثیر یادگیری مبتنی بر کیس با استفاده از هوش مصنوعی بر تفکر انتقادی، تصمیم گیری بالینی و انگیزه پیشرفت دانشجویان پرستاری

نگارنده:
محمد سوری

جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد در رشته پرستاری مراقبت های ویژه

استاد راهنما:
دکتر پرستو کردستانی مقدم

استادان مشاور:
دکتر پرستو امیری
دکتر رسول محمدی

بهمن ۱۴۰۴

چکیده

زمینه و هدف: در محیط‌های بالینی امروزی، پرستاران باید قادر به تفکر انتقادی، تصمیم‌گیری سریع و مبتنی بر شواهد و همچنین برخورداری از انگیزه پیشرفت تحصیلی و حرفه‌ای باشند. یکی از راهکارهای مؤثر برای ارتقا این موارد، یادگیری مبتنی بر کیس است که با ادغام فناوری‌های نوین از جمله هوش مصنوعی می‌تواند به روشی مؤثر در آموزش تبدیل شود. پژوهش حاضر با هدف تعیین تأثیر یادگیری مبتنی بر کیس با استفاده از هوش مصنوعی بر تفکر انتقادی، تصمیم‌گیری بالینی و انگیزه پیشرفت دانشجویان پرستاری انجام شد.

روش بررسی: این پژوهش از نوع نیمه‌تجربی تک‌گروهی با طرح پیش آزمون و پس آزمون دوره ای بود که از دی ماه ۱۴۰۳ تا خرداد ۱۴۰۴ بر روی ۳۶ دانشجوی کارشناسی پرستاری دانشگاه علوم پزشکی لرستان اجرا شد. نمونه‌گیری به روش تمام شماری انجام گرفت. ابزار گردآوری داده‌ها شامل پرسشنامه تفکر انتقادی ریکتس، تصمیم‌گیری بالینی لوری و انگیزه پیشرفت هرمنس بود. مداخله آموزشی طی دو مرحله‌ی شش‌هفته‌ای انجام شد؛ در هر مرحله، دانشجویان با ۱۲ سناریوی بالینی مواجه شدند و از چت‌بات مبتنی بر ChatGPT برای تحلیل کیس، دریافت بازخورد و تمرین تصمیم‌گیری استفاده کردند. تحلیل داده‌ها با نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۵ و آزمون تی زوجی برای مقایسه پیش‌آزمون-پس‌آزمون استفاده شد و تحلیل واریانس با اندازه‌های تکراری برای بررسی تغییرات مرحله‌ای انجام شد.

یافته‌ها: میانگین نمره انگیزه پیشرفت دانشجویان از ۸۳/۸۳ در مرحله پیش‌آزمون به ۸۸/۸۱ پس از شش هفته و ۹۱/۵۰ در پایان دوازده هفته افزایش یافت ($p<۰/۰۰۱$). میانگین نمره تفکر انتقادی از ۱۲۱/۲۵ به ۱۲۵/۷۲ و سپس به ۱۲۹/۹۴ افزایش یافت که تنها تفاوت بین پیش‌آزمون و مرحله دوم از نظر آماری معنادار بود ($p=۰/۰۰۵$). در مقابل، میانگین نمره تصمیم‌گیری بالینی از ۹۹/۳۱ به ۹۲/۴۲ و سپس ۹۱/۸۶ کاهش یافت. تفاوت میانگین بین پیش آزمون و هر دو مرحله بعدی از نظر آماری معنادار بود ($p<۰/۰۵$) اما تفاوت بین دو مرحله پس از مداخله معنادار نبود ($p=۱/۰۰$).

بحث و نتیجه‌گیری: این روش آموزشی با فراهم‌کردن محیطی تعاملی، شبیه‌سازی بالینی ایمن و بازخورد هوشمند، امکان یادگیری عمیق و پایدار را فراهم می‌کند. پیشنهاد می‌شود این رویکرد به عنوان بخشی از برنامه درسی در آموزش پرستاری به کار گرفته شود تا ضمن کاهش شکاف میان آموزش نظری و عملکرد بالینی، زمینه‌ساز تربیت پرستاران توانمندتر گردد.

واژگان کلیدی: یادگیری مبتنی بر کیس، هوش مصنوعی، تفکر انتقادی، تصمیم‌گیری بالینی، انگیزه پیشرفت